

Foaie de duminică

Anul VII nr. 52 (363)

30 Decembrie 2018

Duminica după Nașterea

Domnului

(Fuga în Egipt)

www.parohiamartisor.ro

După plecarea magilor, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, zicând: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-L ucidă. Și sculându-se, a luat, noaptea, Pruncul și pe mama Lui și a plecat în Egipt. Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se îplinească cuvântul spus de Domnul, prin proorocul: "Din Egipt am chemat pe Fiul Meu". Iar când Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mâniat foarte și, trimițând a ucis pe toți pruncii care erau în Betleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai jos, după timpul pe care îl aflase de la magi. Atunci s-a împlinit ceea ce se spusese prin Ieremia proorocul: "Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată pentru că nu sunt". După moartea lui Irod, iată că îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt. Și i-a zis: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului. Iosif, sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în pământul lui Israel. Și auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo și, luând poruncă, în vis, s-a dus în părțile Galileii. Și venind a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean Se va chema.

(Matei 2, 13-23)

Evanghelistul Matei povestește cum prin intermediul magilor popoarele păgâne s-au închinat Mântuitorului Hristos, cum Pruncul Iisus era amenințat cu moartea de regele Irod și cum Dumnezeu, prin intermediul Dreptului Iosif și al Mariei, are grijă de Pruncul Iisus. În capitolul al doilea al Evangheliei după Matei întâlnim de cinci ori expresia „Pruncul și mama Lui”. Pruncul Iisus și Maria, mama Lui, sunt prezentați totdeauna împreună, niciodată despărțiți. Ceea ce are loc întotdeauna în relațiile profund omenești dintre un prunc și mama sa este valabil și pentru Pruncul Iisus și Maria: **Pruncul este dependent de mama Lui și fără de ea nu poate trăi.** Dreptul Iosif și Fecioara Maria au îndatoriri diferite, însă în centrul vieții lor se află slujirea pe care I-o aduc dumnezeiescului Prunc, o slujire care nu are nimic particular, ci este întru totul firească.

Comportamentul lui Irod se află în contrapozitie cu cel al Mariei și al lui Iosif. Aceștia îl protejează pe Prunc și au grijă de El, în timp ce Irod vrea să-L ucidă. Își simte amenințat tronul de un prunc. Ce fel de putere este aceea care depinde de eliminarea unui prunc? Încă de Prunc, Iisus Se manifestă ca Unul Care nu răspunde cu forța la violența celor puternici ai lumii. Împreună cu Iosif, și Maria are datoria să-L protejeze pe Prunc. Mai mult decât Pruncul însuși, ea trăiește experiența pericolelor pricinuite de Irod, neajunsurile fugii și ostelile șederii într-o țară străină.

„...Ducerea în Egipt și întoarcerea din Egipt a poporului iudeu și a patriarhului Iacov a fost o prefigurare a ducerii și întoarcerii Fecioarei din Egipt. Iudeii s-au dus în Egipt ca să scape de moarte; îi amenința foametea; Pruncul S-a dus, tot ca să scape de moarte; Îl amenința ura lui Irod. Ducându-se iudeii în Egipt, au scăpat de foamete; ducându-Se Pruncul, a sfințit, prin venirea Lui, toată țara. Iată cum, prin fapte de mică însemnătate, Se descoperă dumnezeirea” (Sfântul Ioan Hrisostom). Așadar, **Iisus recapitulează întreaga istorie a mântuirii și desăvârșește adevăratul statut de Fiu al lui Dumnezeu.**

Însă trebuie să subliniem și diferența: în timpul Exodului lui Israel din Egipt era vorba de un eveniment răscumpărător din partea lui Dumnezeu față de Israel, în timp ce Iisus, ca Fiu chemat din Egipt, este Răscumpărătorul și Mântuitorul lumii. Am ajuns astfel să descifrăm scopul teologic al acestei interpretări: **Iisus este Noul Moise și îndură aceeași soartă: este persecutat și trebuie să fugă.** Evanghelistul, așadar, afirmă că **Iisus este Mesia, Fiul lui Dumnezeu prin excelență, care are parte de aceeași soartă ca și poporul pe care a venit să-L mântuiască.** Valoarea istorică a episodului despre „Fuga în Egipt” constă mai ales în această asemănare de destin dintre Mesia - Hristos și poporul Său. Iisus, în calitatea Sa de Fiu, trebuia să îplinească „o ieșire”, exodul Său. **Dacă în episodul despre închinarea magilor era prefigurată pătimirea Sa, în cel al Fugii în Egipt este prefigurată învierea Sa.**

Uciderea pruncilor nevinovați din Betleem se datorează furiei lui Irod. Acest masacu absurd al pruncilor din Betleem trebuie pus în legătură, pe de o parte, cu toate crimele lui Irod cel Mare, iar pe de altă parte, cu tradiția iudaică care vorbește de uciderea tuturor pruncilor evrei, poruncită de Faraonul Egiptului, pentru a preveni amenințarea reprezentată de nașterea lui Moise.

Intervenția lui Dumnezeu are scopul de a-i porunci lui Iosif să se stabilească la Nazaret, care a fost locul copilăriei și adolescenței lui Iisus, Care este, în general, recunoscut drept „Iisus Nazarineanul”. Evanghelistul Matei nu spune nimic în legătură cu cea mai mare perioadă din viața lui Iisus, anii trăiți la Nazaret. Această perioadă este determinată de o viață simplă, trăită într-un sat micuț din Galileea. Fecioara Maria împărtășea cu Fiul Său toate momentele vieții de zi cu zi. Fecioara Maria este caracterizată de faptul că este Maica Domnului și că ea împărtășește viața de comuniune cu Fiul Său.

pr. conf. dr. Constantin PREDA - www.crestinortodox.ro

Evanghelia de astăzi ne mai învață că **fiecare copil trebuie păzit, ocrotit**; el nu trebuie lăsat pradă frigului și foamei, neștiinței și nesiguranței, violenței și morții. Într-o vreme în care unii părinți își abandonează copiii, iar unii copii uită pe părinții lor, **lumina Evangheliei lui Hristos ne arată că binecuvântarea lui Dumnezeu se manifestă acolo unde familia este unită și luptă împreună împotriva relelor și primejdiilor din viața ei, pentru a păstra și cultiva darul sfânt al vieții pământești dăruite de Dumnezeu, spre a se pregăti în această viață pentru dobândirea vieții veșnice cerești.**

Așadar, să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos, Maicii Domnului și tuturor sfinților să **ocrotească familia, să ocrotească și să înmulțească iubirea soților întreolaltă, iubirea copiilor față de părinți și a părinților față de copii, ca toți să simtă că Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos este o binecuvântare pentru întreg neamul omenesc și că în familia credincioasă se pregătește mântuirea omului.** De aceea, familia a fost numită „biserica de acasă”. Biserica lui Hristos a ridicat Cununia la rang de Sfântă Taină, întrucât a văzut în taina Întrupării Mântuitorului Iisus Hristos binecuvântarea lui Dumnezeu pentru familie și pentru întreaga umanitate. Amin!

† DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a **proclamat anul 2019 drept Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari) și Anul comemorativ al patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu** și al traducătorilor de cărți bisericești. Astfel se evocă personalitățile-reper ale culturii teologice românești, care, prin ostenele lor cărturărești, au contribuit la luminarea credincioșilor și la trezirea conștiinței românești.

Satul a fost spațiul în care s-au dezvoltat valorile culturale, morale și spirituale ale neamului românesc, este păstrător fidel al tradițiilor bisericești și culturii naționale. În prezent, satul românesc traversează o criză gravă fiind prins la mijloc, între idealizarea nostalgică și abandonare practică, între supraviețuirea precară și identitate tradițională. Tinerii părăsesc locurile natale în timp ce solidaritatea dintre oameni se pierde. Sătenii ajung să se înstrăineze de propriul pământ și de propria lor identitate. Tradițiile populare, mai ales cele cu o conotație spirituală, cad în uitare. De aceea, Biserica Ortodoxă Română dorește să susțină dezvoltarea satului la nivel cultural, social și bisericesc.

Intrarea în veșnicie

Sf. Iustin de la Celie, Cuvinte despre veșnicie

Iată-ne de Anul Nou... Ce este această noapte, ce este clipă, ce este ora, ce este timpul? **Timpul este intrarea în veșnicie. De aceea este timpul nespus de important pentru noi**, important ca și veșnicia în cealaltă lume. De aceea este fiecare zi foarte importantă în viața noastră, fiecare noapte; nu, fiecare clipă, căci **de fiecare clipă depinde veșnicia noastră**. De la Nașterea Domnului Hristos în această lume, de la

Învierea Sa, **fiecare zi este ziua mântuirii** căci este aici, în mijlocul nostru, Domnul Hristos Cel Înviat, și deasupra noastră și în jurul nostru și pretutindeni. Pretutindeni în toată lumea este Domnul Hristos Înviat, fără de moarte! Omule, atunci de ce zăbovești? **Pentru tine fiecare zi este ziua mântuirii**. Fiecare zi este ziua mântuirii. Nu numai această, **fiecare clipă este ziua mântuirii**. ... Ce se cere de la noi? Ca **noi să transformăm fiecare zi în veșnicie**, fiecare zi. Aceasta este pocăința pentru noi, pocăința și lupta cu păcatele noastre. Păcatul să-l nimicesc în mine; și când reușesc aceasta prin pocăința, dobândesc bucurie dumnezeiască. Iată-mi veșnicia, iată ziua binecuvântată, iată ziua pe care a făcut-o Domnul, iată biruința mea asupra a tot ceea ce este muritor, asupra a tot ceea ce este păcătos, asupra a tot ceea ce este demonic. Iată, a cui zi o slăvim? A Marelui și Sfântului învățător al lumii, a lui Vasile, Arhiepiscopul Cezareii Capadociei, omul care și-a transformat timpul vieții sale pământești în veșnicie. Privește-l, ia aminte! Cum trăiește el, cum în fiecare oră, în fiecare clipă el **transformă timpul în veșnicie, trăiește în Biserica lui Hristos și cu puterea ei, el transformă timpul sau în veșnicie**. Fie ca **Sf. Vasile să reverse de la Domnul credința mare, dragoste evanghelică mare, rugăciune neîncetată, post aspru, milostivire, iubire de frați, iubire de Dumnezeu**. Cu ajutorul tuturor acestor sfinte virtuți să ne transformăm zilele noastre, nopțile noastre, orele noastre și clipele noastre în veșnicie. www.cuvantul-ortodox.ro

1 ianuarie - Sf. Vasile cel Mare - "Ia aminte de tine însuți", că ești muritor! "Pământ ești și în pământ te vei întoarce". **Nu te alipi de cele muritoare, ca și cum ar fi veșnice, nici nu disprețui pe cele veșnice, ca și cum ar fi trecătoare**. Nu te uita la trup, că este trecător, ci poartă grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Ia seama cu toată luarea-aminte de tine însuți, ca să știi **să împarți fiecăruia ce-i de folos: trupului, hrană și îmbrăcăminte; sufletului, dogmele credinței, creșterea bună, deprinderea virtuții, îndreptarea patimilor**."

1 ianuarie – Tăierea împrejur - În cea de-a opta zi de la Nașterea Sa, Hristos a primit tăierea împrejur, așa cum era prevăzut în Legea Vechiului Testament, prin porunca dată lui Avraam: **"toți cei de parte bărbătească ai voștri să se taie împrejur. Să vă tăiați împrejur și acesta va fi semnul legământului dintre Mine și voi. În neamul vostru, tot pruncul de parte bărbătească... să se taie împrejur în ziua a opta"** (Fac, 17, 10-12) și repetată lui Moise. **Prin primirea tăierii împrejur, Hristos a arătat că El însuși a dat Legea Vechiului Testament și de aceea, trebuia și El să o respecte**. În al doilea rând, **Hristos a primit tăierea împrejur ca să arate că a luat fire omenească adevărată**. Tăierea împrejur a lui Hristos a arătat **că trupul pe care îl avea nu era de o ființă**

cu Dumnezeu. Hristos S-a tăiat împrejur pentru a-i învăța pe oameni **că tăierea împrejur, pe care El însuși a dat-o, a fost în slujba neamului omenească** și a pregătit terenul pentru venirea Sa (Sfântul Epifanie). Hristos a primit **tăierea împrejur pentru că ea a fost modelul și preinchipuirea sfântului Botez**. Dacă prin tăierea împrejur se îndepărta o parte nefolositoare a trupului, prin sfântul Botez îndepărtăm păcatul. Botezul este tăierea împrejur nefăcută de mâna omenească, care nu îl scoate pe om din mijlocul neamului său, ci îl deosebește în interiorul neamului pe credincios de necredincios (Sf. Ioan Damaschin)

Ca și în anii precedenți, la cumpăna dintre ani, adică în noaptea de 31 decembrie 2018 spre 1 ianuarie 2019, și în ziua de Anul Nou, să **înălțăm rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El în anul 2018 care a trecut și să-l cerem ajutorul în toată lucrarea cea bună și folositoare din Anul Nou în care intrăm**. Să pomenim în rugăciunile noastre și pe toți românii care se află printre străini, departe de Țară, ca să păstrăm unitatea de credință și de neam.

Cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou 2019 și Botezului Domnului, vă adresăm tuturor **doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, fericire și mult ajutor de la Dumnezeu în toată fapta cea bună**, dimpreună cu salutarea tradițională: „La mulți ani!”.

+ Daniel Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Programul săptămânii 30 decembrie 2018 – 7 ianuarie 2019

Duminică	30 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica după Nașterea Domnului) – Pr.Dragoș
Luni	31 decembrie	23.30-0.30	- Slujba trecerii dintre ani
Marti	01 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Vasile, Tăierea împrejur, Anul Nou) și Te Deum - Pr.Dragoș
Mi, Joi, Vi	02, 03, 04 ian	11 - 20	- Mersul cu botezul în parohie - preoții
Sâmbătă	05 ianuarie	11 - 17	- Mersul cu botezul în parohie - preoții
Sâmbătă	05 ianuarie	17- 19	- Vecernia Botezului Domnului
Duminică	06 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Botezul Domnului) și Sfințirea Mare a apei – Pr.Ticu
Duminică	06 ianuarie	17- 19	- Vecernia și acatistul Sf.Ioan Botezătorul – Pr.Ticu
Luni	07 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Soborul Sf.Ioan Botezătorul) – Pr.Ticu